I'm not a robot

Kayaçlar minerallerden mi oluşur

1) Kayaçların ve Strüktürün Morfolojideki Yeri Yerkabuğu üzerindeki yüzey şekilleri, girintili-çıkıntılı, büyük ve küçük olmak üzere çok çeşitlidir. Bu çeşitliliğin olmasında yer kabuğunu oluşturan maddelerin aşındırma faktörlerinin çeşitli olması, deformasyonlarının farklı olması, maddeleri oluşturan unsurların şekli ve boyutları önemlidir. Strüktür; Doğruda doğruya tabakalara ve tabakaların geometrik durumlarına, taş denilen maddelerin kimyasal bileşim ve fiziki özelliklerine bağlı olarak görülmektedir. Mineraller doku strüktürü ve petrografinin alanında kalır. Kayaç; tabakların sonradan maruz kaldıkları basınçlar sonucu meydana gelen şekil ve olaylar grubuna girmektedir. Dış faktörler, yapı, kayaç üzerinde yüzey şekilleri meydana getirip, farklı yapılar aynı iklim bölgeleri içinde, farklı yüzey şekillerinin meydana gelmesine sebep olabilirler. 2) Taşların Oluşumu Mineral adı verilen kimyasal elemanlardan oluşurlar. Kaya, kum ve petrol gibi sert veya yumuşak tüm maddeler kayaç olarak kabul edilir. Şekilli veya şekilsiz birçok mineralden oluştuğu için değişik türleri vardır. Esas veya tali minerallerden oluşurlar. Oluşumlarına göre çeşitlenir. Volkanik (Magma) Taşları; İçyapıları bakımından magmanın donması, iri veya ince billurlardan veya billursuz taşlardan oluşan taşlardır. Tortul Taşlar; Organizma faaliyetleri ve kimyasal reaksiyonlardan meydana gelmiş maddelerin tortullaşması veya bir arya toplanmaları sonucunda oluşmuşlardır. Tabaka ve katlar halinde bulunup, fosil içeren, kıvrılmış veya kırılmış halde bulunan kayaçlardır. Metamorfik (Başkalaşım) Taşları; Tortul veya magmatik kökenli kayaç ve formasyonların, yüksek basınç ve sıcaklık altında kısmen erimesi ve katılaşmasıyla oluşan taşlardır. 3) Yerkabuğunu Meydana Getiren Başlıca Kimyevi Maddeler Yerkabuğu taş-kayaç adı verilen maddelerden oluşmuştur. Bu kayaçlar bir ya da daha fazla mineralin bir araya gelmesiyle oluşmuşlardır ve üç ayrı grupta incelenir. a) Kökeni magma olanlar b) Sedimanter(kökeni yerkabuğu üzerindeki çeşitli tortul alanlar) c) Başkalaşım(kökeni iç ve dış kuvvetler) Kayaçların kimyasal yapısı çözünmesi, şeklini ve dolayısıyla üzerinde oluşabilecek şekilleri de doğrudan etkiler. Bazıları suyu geçirirken bazıları ise suyu geçirmez(kalker-kil). Bazıların yüzeyi simetrik bazılarınsa şekilsizdir. 4) Taş ve Formasyonlarda Yaş Tayini Kalınlığı belirli bir tortul tabakanın oluşması için geçen zamanın hesaplanmasında kullanılır. Tektonik olaylara maruz kalan tabakaların alt-üst olması sonucunda alttaki tabakanın üstekinden daha eski olması. Kesilen, kesenden daha eskidir metodu. Tabakalar arasındaki fosillerin sistemli bir şekilde incelenmesi yaş tayini için önemlidir. 5) Radyo aktive Metotlar Uranyum ve helyum yöntemleri; Bir taş içerisindeki radyo aktivitenin miktarının ayrı ayrı hesaplanması ve bunu sonucunda meydana gelen kalıntıların miktar ve oranlarının bulunması, bu taşın hangi zamandan geldiği hakkında bilgi vermektedir. Radiyokarbon usulü; Bu metot ile 5000-10000 ve 40000 yıl önceki jeolojik geçmişe ait tayinler yapılır. Bitkinin canlı olduğu zamanki radyoaktivite hızı ile bugünkü kalıntısındaki azalma hızındaki fark bulunup aradan geçen zaman hesaplanabilir. Radyoaktivite Alanı usulü; Bazı mineraller oluştukları sırada uranyum ve toryum gibi radyoaktif minerallerin çok ufak tanecikleri de kalabilir. Radyoaktif mineral tanecikleri oluşturdukları radyoaktif ışınlarla çevresindeki esas mineralin şeklini bozar ve rengini değiştirir. Kahverengi olan biyotitin radyoaktiviteye maruz kalması sonucu koyu kahverengi haline gelmesi gibi. Bir Gabro ÖrneğiKayaç, bir veya birden fazla mineralin birleşmesinden oluşan katı ve doğal bir maddedir. Kayaçları inceleyen bilim dalına Petrografi adı verilir. İnsanlar kayaçları geçmişten bu yana çeşitli alanlarda kullanmış ve ondan yararlanmıştır. Örneğin, eskiden av ve savaş aleti yapmak için obsidyen kullanılırdı. Kayaçlar aynı zamanda mutfak gereçleri, süs eşyası, ulaşım ve enerji üretimi gibi daha birçok farklı alanda kullanılır. Kayaçlar oluşum şekillerine göre üçe ayrılır. Bunlar magmatik (katılaşım) kayaçlar, tortul (sedimenter) kayaçlar ve başkalaşım (metaformik) kayaçlarıdır. Magmatik kayaçlar kendi arasında yüzey kayaçları ve derinlik kayaçları olmak üzere ikiye ayrılır. Tortul kayaçlar ise üçe ayrılır. Bunlar; fiziksel (kırıntılı) tortul kayaçlar, kimyasal tortul kayaçlar ve organik tortul kayaçlardır. Magmanın yerkabuğunun içinde veya yeryüzüne çıkarak soğumasıyla oluşan kayaçlardır. Bu kayaçlara volkanik kayaçlar veya püskürük kayaçlar da denir. Bu tür kayaçlar yerkabuğunun boşluklarında bulunan magmanın yavaş yavaş soğumasıyla oluşur. Bu soğuma olayı yavaş gerçekleştiği için bu kayaçların kristalleri iri taneli ve sert bir yapıdadır. Derinlik kayaçlarına örnek olarak granit, siyenit ve gabro verilebilir. Yüzey kayaçları magmanın yeryüzüne çıkıp soğumasıyla oluşur. Yüzeyde hızlı soğumalarından dolayı kristalleri küçük taneli ve (bazıları) camsı özelliktedir. Yüzey kayaçlarına örnek olarak andezit, bazalt ve obsidyeni verebiliriz. Dış kuvvetlerin etkisiyle parçalanan kayaçların kum gibi küçük parçalar halinde veya suda çözünmüş halde taşınan maddeler göl, deniz gibi yerlerde birikir ve sertleşerek tortul kayaçları oluşturur. Bu kayaçlar tabakalıdır ve içlerinde fosil bulundurma olasılıkları oldukça yüksektir. Kayaçların fiziksel şekilde ufalanması sonucu oluşan kil, kum ve çakıl gibi materyaller ortaya çıkar. Bu materyaller daha sonra doğal bir çimento ile birleşir ve fiziksel tortul kayaçlar oluşur. Örneğin; kum taşı, çakıl taşı ve kil taşı fiziksel tortul kayaç örnekleridir. Kayaçların içerisindeki bazı mineraller suda çözünür ve daha sonra suyun buharlaşmasıyla çökelir. Çökelen mineraller üst üste birikerek kimyasal tortul kayaçları oluşturur. Kalker (kireç taşı), traverten ve kaya tuzu bu kayaçlara örnektir. Organik tortul kayaçlar bitki ve hayvan kalıntılarının belli alanlarda birikmesi ve sıkışmasıyla oluşur. Örneğin; kömür, tebeşir ve mercan kalkeri organik tortul kayaçlardır. Tortul ve magmatik kayaçların yerkabuğunun derin noktalarında yüksek sıcaklık ve basınç altında mineral ve yapısal özelliklerinin değişmesiyle oluşurlar. Kum taşı kuvarsite, kalker mermere ve granit ise gnays taşına dönüşür. [1][2][3][4] ^ Granit, Erga (13 Ocak 2020). "Gabro Nedir? Gabbro taşı Kullanımı". Erga Granit. 16 Aralık 2022 tarihinde kaynağından arşivlendi. Erişim tarihi: 16 Aralık 2022. ^ "Coğrafya 10. Sınıf Ders Anlatım Sunuları | OGM Materyal". ogmmateryal.eba.gov.tr. Erişim tarihi: 16 Aralık 2022. ^ "Kayaçlar nasıl oluşur? Kısaca kayaçların oluşumu". Milliyet. 28 Nisan 2020 tarihinde kaynağından arşivlendi. Erişim tarihi: 16 Aralık 2022. ^ "Kayaç Nedir? Metamorfik, Tortul, İç Dış Püskürük Ve Başkalaşım Kayaçlar Nasıl Oluşur, Kaça Ayrılır, Özellikleri Neler?". Sabah. 9 Mayıs 2022 tarihinde kaynağından arşivlendi. Erişim tarihi: 16 Aralık 2022. " sayfasından alınmıştır Günlük hayatta daha doğrusu insanın var olduğu her alanda bu kayaçlar kullanılmaktadır. Evimizin mutfağında, okullarda, banyo ve tuvaletlerde, yer döşemelerinde, tavanda, kaldırımlarda vs.Çevremizde gördüğümüz veya farkında olmadığımız her yerde bunlara rastlamak olası bile değil. Kayaçlar doğal koşullar altında birden fazla mineralin bir araya gelmesi ile oluşurlar. Kayaçların çoğunluğu bu şekilde oluşurlar. Tek mineralle de oluşan kayaçlar vardır. Örneğin; mermer ve kuvarsit gibi kayaçlar tek bir mineralden oluşurlar. Bazı kayaçlar simsiyah ve cam gibiyken bazıları ise deliklidir. Bazıları sert bazıları ise elinize aldığınızda ufalanviririler.Peki bu kadar çok özelliğe sahip olan bu kayaçlar doğada nasıl oluşmaktadır? Kayaçlar üç ana gruptan oluşur. Kayaçların ana kökeni yeraltındaki magmadır.* Magmanın soğuması ile "püskürük kayaçlar" oluşur, meydana gelir.* Kayaçların aşınması ve birikerek tortulanması sonucu "tortul kayaçlar" oluşur.* Yüksek sıcaklık ve basınç altında kalan volkanik ve tortul kayaçlar mineral yapılarının değişmesi ile "başkalaşım kayaçları" meydana gelir.a) Püskürük Kayaçlar (Magmatik Kayaçlar)Mantonun üst kısmında yer alan magmanın, yer kabuğunun çatlaklarından yeryüzüne çıkması ile soğuyup katılaşması sonucu meydana gelir.Yer kabuğuna doğru hareket eden magmanın yeryüzüne çıkamadan yer kabuğunun iç kısımlarında soğuması ile "iç püskürük kayaçları" oluşur. İç püskürük kayaçları sıralamak gerekirse; granit, gabro, siyanit ve diyorittir.Magma yer kabuğu içerisinde yavaş soğuduğundan dolayı iç püskürük kayaçları genelde iri kristalli olurlar. İç püskürük kayaçlarının üzerindeki örtülü tabaka zamanla aşınarak yeryüzüne çıkarlar.Magmanın volkanik faaliyetler ile yeryüzüne çıkması ve soğuması ile "dış püskürük kayaçlar" oluşur. Yeryüzüne ulaşan magma burada çok hızlı bir şekilde soğur. Bu nedenle dış püskürük kayaçlar ince kristallidir. Dış püskürük kayaçlar; bazalt, andezit, obsidyen ve tüftür. b) Tortul KayaçlarDış kuvvetlerin etkisiyle ufalanan kayaçlar kum, çakıl, kil haline dönüşürler. Oluşan bu materyaller deniz, göl ve vadi gibi çukur alanlarda üst üste birikerek zamanla sıkışması ve katılaşması sonucunda oluşmuştur. Üst üste birikmeleri sonucunda bu tabakaların içerisinde canlıların katılaşmış kalıntılarına yani fosillere rastlamak mümkündür.Tortul kayaçlar 3'e ayrılırlar. Bunlar;Fiziksel, kimyasal ve organik tortul kayaçlardır.1) Fiziksel Tortul KayaçlarFiziksel nedenler ile ufalanan kayaçların, ortaya çıkan kum, çakıl ve kil gibi boyutlarda oluşan hallerinin doğal olaylar sonucunda çimentolaşarak taşlaşması ile fiziksel tortul kayaçlar meydana gelir. (özet olarak, fiziksel bir eylem sonucu kayacın kum haline gelmesi ve doğada yaşanan bir olay neticesinde çimento biçimini alarak katılaşmasına (taşlaşmasına) diyoruz.) Bazı örnekler; kum taşı, kil taşı ve çakıl taşı gösterilebilir.2) Kimyasal Tortul KayaçlarMinerallerden bazıları su ile temas ettiğinde çözünürler (kaya tuzu). Bu mineraller çözündükleri zaman belli alanlarda çökelmeye başlar ve birikirler. Bununla beraber çökelen mineraller taşlaşır ve kimyasal tortul kayaçları meydana getirirler. Daha çok karstik alanlarda görülürler.Bunlara bazı örnekler; kaya tuzu, kalker(kireç taşı), jips (alçı taşı).3) Organik Tortul KayaçlarÇeşitli hayvansal ve bitkisel kalıntıların tortulanması ile oluşan kayaçlardır. Jeosenklinal alanlarda oluşan kayaçlardır. Doğal gaz ve petrol yatakları organik tortulaşma sonucu oluşmuştur. Bu kayaç türleri; taş kömürü, linyit, turbo, tebeşir, mercan kalkeri.c) Başkalaşım Kayaçları (Metamorfik Kayaçlar)Yerin altında önceden var olan kayaçların, yüksek sıcaklık ve basınç gibi etkenler ile metamorfizma ya (başkalaşım olayına) uğraması sonucunda meydana gelirler. Bu kayaçların kimyasal ve yapısal özelliklerinde de değişmeler olur. Metamorfik kayaçlar genelde fosil içermezler.Püskürük (katılaşım - magmatik) kayaçlar gibi kristalli yapıdadırlar.Bu kayaçlar genelde tortul ve magmatik kayaçlardan meydana gelirler.Başkalaşım kayaçlarına örnek;- Kalkerin başkalaşımı ile mermer- Granitin başkalaşımı ile gnays- Kil taşının başkalaşımı ile şist- Kum taşının başkalaşımı ile kuvarsit- Kuvarsitin başkalaşımı ile metakuvarsit - Kömürün başkalaşımı ile elmas Kayaçlar, mineral topluluklarıdır; minerallerin veya kaya parçalarının bir araya gelmesinden oluşmuşlardır. Kayaçlar, oluşum şartlarına ve kökenlerine göre, magmatik, metamorfik (başkalaşım) ve sedimanter (tortul) olmak üzere başlıca üç gruba ayrılmaktadırlar. Kayaçlar Nasıl Oluşur? Kayaçların oluşumu, kayaç türlerine göre değişebilir. Magmatik kayaçlar, magmanın soğuması ve katılaşması sonucu oluşur. Tortul kayaçlar, akarsu, rüzgâr, buzul, dalga gibi dış kuvvetler tarafından aşındırılarak ufalanmış kayaçların birikmesiyle oluşur. Başkalaşım kayaçları ise yüksek sıcaklık, yüksek basınç, kimyasal etkileşimler, yer kabuğunun hareketleri gibi etkenlerle meydana gelirler. Kayaç Çeşitleri Kayaçlar, oluşum şekillerine göre üç gruba ayrılır: magmatik, tortul ve başkalaşım kayaçları. Magmatik kayaçlar: Magmanın soğuması ve katılaşması sonucu oluşan kayalardır. Plütonik kayaçlar (derinlik kayaçları) ve volkanik kayaçlar (yüzey kayaçları) olmak üzere ikiye ayrılırlar. Granit, diorit, gabro, andezit ve bazalt magmatik kayaç örnekleridir. Tortul kayaçlar: Akarsu, rüzgâr, buzul, dalga gibi dış kuvvetler tarafından aşındırılarak ufalanmış kayaçların birikmesiyle oluşurlar. Tortulanma olayına genel olarak sedimantasyon adı verilir. Kırıntılı tortul kayaçlar (fiziksel tortul kayaçlar), kimyasal tortul kayaçlar ve organik tortul kayaçlar olmak üzere üçe ayrılırlar. Kumtaşı, kiltaşı, kireçtaşı, şeyl, tüf, konglomera, breş, jips, kömür, petrol, doğal gaz tortul kayaç örnekleridir. Başkalaşım kayaçları: Yüksek sıcaklık, yüksek basınç, kimyasal etkileşimler, yer kabuğunun hareketleri gibi etkenlerle meydana gelirler. Başkalaşım kayaçları, tortul veya magmatik kayaçların başka bir etkenle değişime uğramasıyla oluşur. Şist, gnays, mermer, kuvarsit, amfibolit, serpantin, fyllit, skist, talk, zeolit, mikaşist, kloritli şist, kalksilikatlar başkalaşım kayaç örnekleridir. Kayaçların diğer özellikleri arasında renk, yoğunluk, sertlik, çatlaklanma, çözünürlük, ışık geçirgenliği, ısı iletkenliği, manyetik özellikler, asit direnci, nem emme kapasitesi, ses yalıtımı, ısı yalıtımı, sürtünme katsayısı, elektriksel özellikler, radyoaktivite, dayanıklılık, şekil, boyut, ağırlık, yapışma özellikleri, vb. sayılabilir. Kayaçların parçalanmasına neden olan etkenler? Kayaçların parçalanmasına neden olan etkenler, rüzgar, sular, sıcaklık iniş çıkışları, bitki köklerinin büyümesi ve insan faktörleri gibi dış etkenlerdir. Kayaçlar, bu etkenlerin etkisiyle aşınarak ufalanır ve parçalanır. Örneğin, rüzgarın etkisiyle kumtaşı, çakıl taşı gibi kayaçlar aşındırılır ve ufalanır. Suların etkisiyle kireçtaşı, şeyl, tüf gibi kayaçlar çözünür ve aşınır. Sıcaklık iniş çıkışları, kayaçların genleşmesine ve büzülmesine neden olur. Bitki kökleri, kayaçların çatlaklarına girerek, kayaçları parçalar. İnsan faktörleri ise, kayaçların patlatılması, delinmesi, kesilmesi, yontulması gibi işlemlerle kayaçların parçalanmasına neden olabilir. Kayaçlardan daha küçük kaya parçalarına ne denir? Kayaçlardan daha küçük kaya parçalarına taş adı verilir. Taşlar, kayaçların parçalanması veya aşınması sonucu oluşur. Kayaçlar, mineral topluluklarıdır; minerallerin veya kaya parçalarının bir araya gelmesinden oluşmuşlardır. Kayaçlara renk veren madde nedir? Kayaçlara renk veren madde, kayaçların içinde bulunan minerallerdir. Kayaçlar, mineral topluluklarıdır; minerallerin veya kaya parçalarının bir araya gelmesinden oluşmuşlardır. Yer kabuğunun en üst katmanını oluşturan toprak kaya ve taş parçalarına ne denir? Yer kabuğunun en üst katmanını oluşturan toprak, kaya ve taş parçalarına kayaç adı verilir. Kayaçlar, yer kabuğunun kara tabakasını oluşturur. Kayaçların sıcaklık farkı, yağmur ve rüzgâr gibi etkenlerle aşınıp parçalanmasıyla kayalar oluşur. Tarihsel süreçte kayaçlar ne için kullanılmıştır? Kayaçlar, tarihsel süreçte birçok alanda kullanılmıştır. Kayaçların en önemli rolü tarihi kayıt altına almaktır. Tarih öncesi dönemlerde insanlar yazının bulunmasıyla birçok konuyu kayıt altına alma gereği duymuşlardır. Kayaçlar, mimari amaçlarla, süsleme yapmak için, yol ve bina yapımında, mutfak gereçleri, ulaşım ve enerji üretimi gibi daha birçok farklı alanda kullanılmıştır. Kayaçlar dünyamızın hangi katmanında bulunur? Kayaçlar, dünyamızın yer kabuğu katmanında bulunur. Taşların metamorfizmaya uğraması için yüksek sıcaklık, yüksek basınç ve kimyasal aktivite gereklidir. Yüksek sıcaklıklar minerallerin yeniden kristalleşmesine ve kimyasal değişikliklere yol açar. Bu sıcaklık genellikle 150 ila 800°C arasında olmalıdır. Yüksek basınç, taşların içindeki minerallerin yeniden kristalleşmesine ve yapılarının değişmesine neden olur. Bu da taşın yeni bir yapıya sahip olmasına sebep olur. Kimyasal aktivite ise taşların bileşimindeki değişikliklerdir. Kayaçlar endüstride hammadde olarak kullanılır mı? Evet, kayaçlar endüstride hammadde olarak kullanılır. Kayaçlar, demir, bakır, alüminyum gibi metalleri içermekte ve bu metallerin üretimi için gereklidir. Kayaçlar, beton, tuğla ve asfalt gibi inşaat malzemelerinin üretiminde kullanılır. Ayrıca, kayaçlar enerji kaynağı olarak da kullanılır. Kömür, petrol ve doğal gaz gibi fosil yakıtlar kayaçlar içinde bulunur ve enerji üretiminde kullanılır. Amerika Birleşik Devletleri'nin Colorado Springs kentinde yer alan Garden of the Gods adlı parktaki Balanced Rock. Kayaç, çeşitli minerallerin veya mineral ve taş parçacıklarının bir araya gelmesinden ya da bir mineralin çok miktarda birikmesinden meydana gelen katı birikintilerdir. Kayaç terimi eski Türkçede sahre, yeni Türkçede külte ve yabancı dillerdeki rock, roche, gestein sözcükleri karşılığı kullanılmaktadır.[1] Kayaçlar oluşumları sırasındaki doğal ortamı yansıtan bir çeşit belge niteliğinde görülebilir. Yer kabuğunun jeolojik gelişmesinin izleri bu çeşit kayaçlar üzerinde işlenmiştir. Bu nedenle yer tarihinin doğal belgeleri sayılırlar.[1] Kayaçlar, mineral yapılarına, kimyasal bileşenlerine, barındırdığı bileşenlerin dokularına ve oluşumuna neden olan etmenlere göre sınıflandırılmaktadır. Bu belirleyiciler yardımıyla yapılan sınıflandırma, üç ana kayaç türünü içerir; bunlar Magmatik kayaçlar, Tortul ve Başkalaşım kayaçlarıdır. Bu sınıflandırmada daha çok parçacıkların büyüklükleri temel alınmıştır. Bir kayacın başka bir kayaca dönüşümü, kayaç döngüsü adı verilen bir jeolojik modelle gösterilmektedir. Kayaçlarla ilgilenen bilim dalına petrografi adı verilir. Petrografi, Jeoloji'nin temel dallarından biridir.[2] Büyük Kanyon yatay çökel kaya katmanlarının Colorado Nehri tarafından kazılması sonucu oluşmuştur. Kosta Rika'nın Orosí kenti yakınlarında yer alan sedimanter bir kayaç yüzeği.Kayaçlar, düzenli kimyasal bir bileşikten oluşan homojen katılar olan mineral tanelerinden oluşur. Kayayı oluşturan taneler ve mineraller kimyasal bağlarla bir arada tutulur. Bir kayadaki minerallerin türleri ve bolluğu, oluşma şekline göre belirlenir. Çoğu kaya, silikat mineralleri, kristal kafeslerinde silikon oksit tetrahedra içeren bileşikler içerir ve bilinen tüm mineral türlerinin yaklaşık üçte birini ve yer kabuğunun yaklaşık %95'ini oluşturur.[3] Kayaçlar ve minerallerdeki silis oranı, isimlerini ve özelliklerini belirlemede önemli bir faktördür.[4] Kayaçlar mineral ve kimyasal bileşimi, geçirgenlik, bileşen parçacıklarının dokusu ve parçacık büyüklüğü gibi sınıflandırmaya göre sınıflandırılır. Bu fiziksel özellikler kayaları oluşturan süreçlerin sonucudur.[5] Zaman içinde kayalar, Kayaç döngüsü adı verilen jeolojik bir model tarafından tarif edildiği gibi, bir kayaç türünden diğer kayaç türüne dönüşebilir. Bu dönüşümle üç kayaç sınıfı oluşturur: Magmatik, Tortul ve Metamorfik. Ayrıca bakınız: Kayaçların oluşumu Plutonik Kayaçlar Volkanik Kayaçlar Kırıntılı Çökel Kayaçlar Kimyasal Çökel Kayaçlar Başkalaşım kayaçlar Granit Bazalt Kum taşı Kalker (kireçtaşı) Kalker → Mermer Siyenit Andezit Kil taşı Jips (alçı taşı) Granit → Gnays Diyorit Obsidyen (volkan camı) Çakıl taşı (konglomera) Kaya tuzu Taş kömürü → Elmas Gabro Tüf Kömür [6][ölü/kırık bağlantı] Erimiş halde bir silikat hamuru durumunda olan magmanın veya akkorun yer kabuğunun derinliklerinde veya yeryüzünde soğuyarak katılaşması sonucu meydana gelen kayaçlardır. Bunların genel karakterleri ise, kristallerden oluşmuş kütle halinde kayalardır. Magmanın soğuması ve katılaşması derinlerde yavaş yavaş meydana geldiği zaman, tam kristalli plütonik kayaçlar, soğuma ve katılaşma yeryüzünde veya yeryüzüne yakın derinliklerde hızlı veya çabuk oluştuğu takdirde, volkanik ve damar kayaçları meydana gelmektedir.[7] Magmatik kayaçlar, dünyanın mantosunda veya kabuğunda önceden var olan kayaların kısmi erimeleriyle oluşur. Kayanın erimesine üç temel işlem neden olur. Bunlar; sıcaklıkta bir artışın olması, basınçta bir azalma olması veya bileşiminde bir değişikliğin olmasıdır. Yerkabuğunun hacimce yaklaşık %65'i magmatik kayalardan oluşur ve bu da magmatik kayaçları en bol bulunan kayaçlar haline getiriyor. Bunları %66'sı bazalt ve gabrodur, %16 granittir, %17'si granodiyorit ve diyorittir. Sadece %0.6'sı siyenit ve %0.3'ü ultramafiktir. Okyanus kabuğunun önemli birleşimi olan bazalt %99'unu oluşturur. Granitoidler olarak bilinen granit ve benzeri kıta kabuğuna hakimdir.[8][9] Gabro Yükselen magmanın yeryüzüne erişmeden kabuk içinde herhangi bir derinlikte yerleşmesi ve katılaşması ile oluşan kayalara denir. Derin seviyelerde yerleşen ve katılaşan magmatik kütlelere derinlik kayaları da denir.[10] Bunlar genellikle iyi kristalleşmiş minerallerden oluşmuş kayaçlardır. Mineraller kayaç türüne göre bir veya birkaç çeşit olabilirler.[7] Plütonik kayalar yer kabuğu içinde farklı biçimlerde bulunur ve buna göre adlandırılırlar. İç kuvvetlerin niteliği, yer kabuğunu oluşturan malzemenin özellikleri, yükselen magmanın akıcılığı, yoğunluğu ve hacmi bir sahadaki plütonik kütlelerin biçimini ve bulunuş tarzını belirleyen başlıca etkenlerdir. Biçimleri ve bulunuş tarzları farklı olan ve bu nedenle ayrı isimlerle adlandırılan başlıca plütonik kütle türleri batolit, lakolit, lapolit, filon(dayk), sill(tabaka filonları) ve volkan tıkaçları(nek)dır. Bunlardan alan ve hacim olarak en büyükleri olan ilk üçü genellikle plüton terimi ile açıklanırlar. Plütonların oluşumuna yol açan magmatik olayların tümüne de plütonizma denir.[10] Ana madde: Püskürük kayaç Magmanın yeryüzüne çıkarak, orada soğuması sonucunda meydana gelen katılaşım kayalarına ekstrüzif kayalar veya dar anlamda volkanik kayalar denir.[10] Bunlara yüzey kayaçları da denir; bunlar yarı kristalli, porfirik yapılıdır. Kayaç, çoğu kez gözle görülebilen mineral fenokristalleri ve kristal olmayan, camsı bir hamurdan oluşmaktadır. Örneğin; andezit, riyolit, bazalt gibi.[7] Yer yer demir oksit şeritleri içeren kum taşı. Kayaların oluşum bakımından farklı ikinci takımını sedimanter (tortul) kayalar veya öteki adıyla sedimentitler meydana getirir. Eskiden var olan kayaların akarsular, buzullar, rüzgarlar, dalgalar gibi dış etkenler tarafından aşındırılarak sürüklenen kırıntılarının ve diğer çözülme ürünlerinin ya da kimyasal yolla yerinde meydana gelen maddelerin normal basınç ve sıcaklık altında su üstünde veya su altındaki ortamlarda birikmesiyle sedimentler (çökeller) oluşur. Sedimentler zamanla çeşitli değişikliklere uğrarlar. Yığılan maddelerin ağırlığı altında sıkışırlar, içerdikleri su dışarı atılır, gözenekleri azalır ve hacimleri küçülür; kendi içlerinde meydana gelen kimyasal olaylarla yeni mineraller oluşabilir; taneler ve kırıntılar arasında bir çimento meydana gelir. Bütün bu süreçlerin sonucunda Sedimentler pekleşerek taşlaşır ve tortul kaya haline dönüşür. Yüzbinlerce, hatta belki milyonlarca yılı kapsayan ve sedimentlerin tortul kaya haline gelmesine yol açan bütün bu süreçlerin tümüne diajenez denir.[11] Bu kayaçlar kimyasal, fiziksel (kırıntılı) ve organik tortullar olmak üzere üçe ayrılır. Kimyasal tortullar, suların içindeki eriyik maddelerin çökmesi ile oluşmuş olup kireç taşı, traverten, jips ve kaya tuzu gibi örnekler barındırır. Bu tortullar, Dünya'daki tüm tortulların %65'ini kapsar. Fiziksel tortullar, kayaçların parçalanması ile oluşan kırıntılı malzemelerin oluşturduğu kayaçlar olup, konglomera, kum taşı ve kil taşı gibi örnekleri içinde bulundurur. Bu tortullar, tüm tortulların %20-25'ini kapsar. Son olarak organik tortullar, bitki ve hayvan kalıntılarının birikmesi sonucunda oluşan kayaçlar olup, petrol, kömür gibi örnekler barındırır. Bu tip tortullar, tüm tortullar içinde %10-15 kısmını kapsar. Tüm tortul kayaçlar Dünya'nın yüzeyinde veya yüzeyine yakın tabakalarında oluşur.[12] Çeşitli büyüklüklerde taş ve mineral parçalarının karalarda ve denizlerdeki tortullaşma havzalarında çökelmeleri ile meydana gelen taneli - parçacıklı kayaçlardır. Değişik boyuttaki tanelerin bir çimento-maddesi ile birleşmeleri, birbirine kenetlenmeleri sonucu katı ve sıkı halde bulunan çimentolu tortul kayaçlar oluşur. örneğin; kumtaşı, konglomera, gibi. Taneleri birbirine bağlayacak, birleştirecek bir madde bulunmadığı hallerde, taneler serbest kalır ve çimentosuz tortul kayaçlar meydana gelir. Örneğin; kum, çakıl, kil gibi. Kırıntılı tortul kayaçların sınıflandırılması ve adlandırılması tanelerin boyutlarına, türlerine, biçimlerine, yuvarlak ve boylanma derecelerine, homojen ve heterojen oluşlarına ve çimento maddesinin bileşimine göre yapılır.[13] Foraminiferler, radyolaryalar, algler, süngerler ve mercanlar gibi kabuklu organizmaların kalıntılarından oluşan kayaçlardır. Organizmaların katı kısımları burada taşlaşmış, fosil haline gelmişlerdir.[2] Organik tortul kayaçların sınıflaması ve adlandırılması eskiden beri organizmaların kavkılarını ve isketelerini oluşturan başlıca maddelerin kimyasal bileşimlerine göre yapılmaktadır; Örneğin, kireçli, silisli, bitümlü, fosfatlı gibi.[2] Doygun eriyiklerin çökelmesi ve tuzlu suların buharlaşması sonucu meydana gelen tortulardır. Mağaralardaki dikit ve sarkıtlar, deniz kıyılarındaki kireçli ve demirli olitler, kapalı göl kenarlarındaki tuz birikintileri ve kaynaklar etrafındaki taşlaşmalar (travertenler) kimyasal tortulların başlıca örnekleridir.[14] Tabakalı bir gnays. Tortul veya magmatik diğer kayaçların sıcaklık, basınç, gerilme ve kimyasal aktivitesi olan sıvılar etkisi ile değişmeleri, başkalaşmaları sonucu meydana gelirler. Genellikle kristallerden oluşmuş, paralel yapılı kayaçlardır. Bunlara kristalin şistler de denir. Metamorfizma: Yer kabuğunun derinliklerinde hüküm süren değişik fiziksel ve kimyasal şartların etkisi ile kayaçlardan katı halde meydana gelen mineral değişikliği veya mineral transformasyonu olayıdır.[14] Mineraller belirli bir sıcaklık ve basınç altında duraylı durumda bulunurlar. Her mineralin kendine öz bir duyarlılık sıcaklığı ve basıncı vardır. Eğer sıcaklık ve basınç değerinde bir artma, bir değişme olursa, mineralde de değişme başlar, mineral aynı kimyasal bileşimde başka bir duraylı minarele dönüşür, böylece bir mineral transformasyonu olur. Metamorfizmanın aslı da budur.[14] Metamorfizma olayı büyük ve sıcak bir magma kütlesinin çevresinde meydana geldiği zaman kontakt veya termal metamorfizmadan; büyük bir fay veya bindirme düzlemi kenarında oluştuğu takdirde dislokasyon veya kataklastik metamorfizmadan söz edilmektedir; jeosenklinallerde (dalma-batma zonlarında) dağ oluşum hareketleri (orojenez) ile birlikte meydana gelen metamorfizmaya rejiyonal termo- dinamo metamorfizma; dip kısımlarının yavaş yavaş çökmesi ile on binlerce metre kalınlıkta tortuların (sedimentlerin) birikti ği okyanus havzalarında gelişen metamorfizmaya da çökme veya gömülme metamorfizması denilir.[14] Metamorfik kayaçların başlıca özelliği, bunların birbirine paralel düzlemler boyunca ve kolaylıkla yaprak yaprak veya dilim dilim ayrılmaları, bölünmeleridir.[14] kalker → mermer granit → gnays kömür → elmas kil taşı → şist kum taşı → kuvarsit Bu üç ana kayaç türü - magmatik, tortul ve başkalaşım - daha birçok alt dala ayrılır. Yine de bu ilintili kayaçlar arasında sert ve sıkı sınırlar yoktur. Bileşenlerinde yer alan minerallerdeki boyutların artıp azalması, bir kayacı başka bir kayaç hâline getirebilmektedir. Bu nedenle, belli özellikler için hazırlanan dereceler için hazırlanan tanımlamalar sayesinde herhangi bir kayaca isimler verilebilmektedir. Bir de bazı kayaçlar elmas yapımında kullanılır.[15] Kayaçlar, insanoğlu için kültürel ve teknolojik anlamda büyük bir etkiye sahiptir. Homo sapiens ve diğer insansılar tarafından iki milyon yıldan beri kullanılan kayaçlar, insanlar için teknolojinin temel ögelerinden biridir. Taşların madenlerden çıkartılarak çeşitli amaçlar için kullanılması, en eski teknolojik ilerlemelerden biridir. Ancak bu süreç çeşitli yerlerde farklı madenlerin ve taşların bulunması nedeniyle farklı zamanlarda ilerleme gösterdi. Tarih öncesi devirler arasında Taş çağı, Bronz çağı ve Demir çağı gibi çağlar yer almaktadır. Her ne kadar Taş çağı görünürde tüm dünya medeniyetleri üzerinde sona erdiyse de, birçok kayacın, binaların ve altyapıların inşasında kullanılmasına devam edilmiştir. Kayaçlar bu anlamda kullanıldığında kesme taş adıyla anılır. Madencilik Madencilik, değerli minerallerin veya diğer jeolojik malzemelerin yeryüzünden, bir cevher gövdesinden veya tabakadan çıkarılmasıdır.[16] Terim bir de toprağın çıkarılmasını içerir. Madencilik ile geri kazanılan malzemeler arasında ana metaller, değerli metaller, demir, uranyum, kömür, elmas, kireçtaşı, petrol şist, kaya tuzu, potas, inşaat agregası ve kaya içerir. Madencilik, tarımsal süreçler yoluyla yetiştirilemeyen veya bir laboratuvar veya fabrikada yapay olarak oluşturulamayan herhangi bir malzemeyi elde etmek için gereklidir. Daha geniş anlamda madencilik, herhangi bir kaynağın (örneğin petrol, doğalgaz, tuz hatta su) topraktan çıkarılmasına denir.[17] Kaya ve metal madencilik çağlardan beri yapılmıştır. Modern madencilik süreçleri; maden yataklarının araştırılmasını, önerilen bir madenin kâr potansiyelinin analizini, istenen malzemelerin çıkarılmasını ve son olarak madenciliğin sona ermesinden sonra diğer kullanımlar için hazırlanması için arazinin ıslahını içerir.[18] Madencilik süreçleri, hem madencilik işlemleri sırasında hem de madencilik sona erdikten sonraki yıllar boyunca çevre üzerinde olumsuz etkiler yaratabilir. Bu potansiyel etkiler, dünya ülkelerinin çoğunun madencilik faaliyetlerinin olumsuz etkilerini yönetmek için düzenlemeler kabul etmesine yol açmıştır.[19] ^ a b KETİN, İhsan (1998). Genel Jeoloji. İTÜ VAKFI. s. 223. ISBN 975-7463-03-5. ^ a b c KETİN, İhsan (1998). Genel Jeoloji. İTÜ VAKFI. s. 243. ISBN 975-7463-03-5. ^ Heinen, Wouter; Oehler, John H. (1979). "Evolutionary Aspects of Biological Involvement in the Cycling of Silica". In Trudinger, P.A.; Swaine, D.J. (eds.). Biogeochemical Cycling of Mineral-Forming Elements. Amsterdam: Elsevier. p. 431. ISBN 9780080874623. Retrieved 13 April2020. ^ Wilson, James Robert (1995), A collector's guide to rock, mineral & fossil localities of Utah, Utah Geological Survey, pp. 1–22, ISBN 978-1-55791-336-4, archived from the original on 19 November 2016 ^ Blatt, Harvey; Tracy, Robert J. (1996). Petrology